

32000F0383

L 140/1

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

14.6.2000

РАМКОВО РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 29 май 2000 година

за повишаване на защитата чрез наказателни и други санкции срещу подправянето във връзка с въвеждането на еурото

(2000/383/ПВР)

СЪВЕТАТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за Европейския съюз, и по-специално член 31, буква д) и член 34, параграф 2, буква б) от него,

като взе предвид инициативата на Федерална република Германия ⁽¹⁾,

като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽²⁾,

като има предвид, че:

- (1) Регламент (ЕО) № 974/98 на Съвета от 3 май 1998 г. относно въвеждането на еурото ⁽³⁾ определя 1 януари 2002 г. за пускане в обращение на валутата, деноминирана в еуро, и задължава участващите държави-членки да гарантират подходящи санкции срещу подправянето и фалшифицирането на банкноти и монети в еуро.
- (2) Следва да се вземе предвид съобщението на Комисията до Съвета, до Европейския парламент и до Европейската централна банка от 23 юли 1998 г., озаглавено „Защита на еурото — за борба срещу подправянето на пари“.
- (3) Следва да се вземе предвид Резолюцията на Европейския парламент от 17 ноември 1998 г. относно съобщението на Комисията от 23 юли 1998 г. до Съвета, до Европейския парламент и до Европейската централна банка „Защита на еурото — за борба срещу подправянето на пари“ ⁽⁴⁾.
- (4) Следва да се вземе предвид препоръката на Европейската централна банка от 7 юли 1998 г. относно приемането на някои мерки за засилването на правната защита на банкнотите и монетите в еуро ⁽⁵⁾.
- (5) Следва да се вземат предвид разпоредбите на Международната конвенция от 20 април 1929 г. за премахване и преследване фабрикуването на фалшиви парични знаци и Протокола към нея.
- (6) Следва да се вземе предвид особеното значение на еурото за Европа и на принципа за недискриминация, обявен в член 5

от Конвенцията от 1929 г., по силата на който е необходимо да се следи за налагането на строги наказателни и други санкции за тежки престъпления като подправяне на еурото или на други валути.

- (7) Еурото е изложено на риска от подправяне, особено поради значението си в световен мащаб.
- (8) Следва да се вземе предвид фактът, че вече има доказателства за измами по отношение на еурото.
- (9) Следва да се гарантира, че еурото е защитено по съответен начин във всички държави-членки чрез приемане на ефективни наказателни мерки, дори преди пускането в обращение на монетите и банкнотите, определено за 1 януари 2002 г., с цел запазването на необходимата надеждност на новата валута и избягването на тежки икономически последици.
- (10) Следва да се вземе предвид Резолюцията на Съвета от 28 май 1999 г. относно повишаване на защита чрез наказателни санкции срещу подправянето на пари с оглед пускането в обращение на еурото ⁽⁶⁾, както и нейните ръководни насоки за създаване на задължителен правен инструмент,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РАМКОВО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Определения

По смисъла на настоящото рамково решение:

- „Конвенция“ означава Международната конвенция от 20 април 1929 г. за премахване и преследване фабрикуването на фалшиви парични знаци, както и Протоколът към нея ⁽⁷⁾,
- „паричен знак“ означава книжни пари (включително банкнотите) и метални монети, чието обращение е законово разрешено, включително банкнотите и монетите, номинирани в еуро, чието обращение е законово разрешено съгласно Регламент (ЕО) № 974/98,

⁽¹⁾ ОВ С 322, 10.11.1999 г., стр. 6.

⁽²⁾ Становище от 17 февруари 2000 г. (все още непубликувано в Официален вестник).

⁽³⁾ ОВ L 139, 11.5.1998 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ С 379, 7.12.1998 г., стр. 39.

⁽⁵⁾ ОВ С 11, 15.1.1999 г., стр. 13.

⁽⁶⁾ ОВ С 171, 18.6.1999 г., стр. 1.

⁽⁷⁾ № 2623, стр. 372. Сборник договори на Обществото на народите от 1931 г. Подписани в Женева на 20 април 1929 г.

— „юридическо лице“ означава всяка организация, която притежава този статут по силата на действащото национално законодателство, с изключение на държавите или другите обществени органи, които осъществяват държавната власт, както и международните публични организации.

Член 2

Отношение към Конвенцията

1. Настоящото рамково решение има за цел да допълни разпоредбите на Конвенцията и да улесни прилагането им от държавите-членки съгласно посочените по-долу разпоредби.

2. За тази цел държавите-членки, които още не са подписали Конвенцията, се задължават да се присъединят към нея.

3. Произтичащите от Конвенцията задължения остават ненакърнени.

Член 3

Общи състави на престъпления

1. Всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да гарантира, че следните деяния са наказуеми:

- а) всички измами, които са свързани с производство или подправяне на пари, независимо от използваните средства за постигане на резултата;
- б) пускане на фалшиви парични знаци в обращение с цел измама;
- в) вносът, износът, пренасянето, получаването или снабдяването с фалшиви парични знаци с цел пускане в обращение и със знанието, че са фалшиви;
- г)

производството, получаването, снабдяването или притежаването с цел измама:

- на инструменти, предмети, компютърни програми и всякакви други средства, които са специално предназначени за производство на фалшиви парични знаци или за подправянето на парични знаци, или
- холограми или други елементи, които служат за защита на паричните знаци срещу фалшификация.

2. Всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да гарантира, че участието или подбуждането към деянията, посочени в параграф 1, както и опитът за извършване на деянията по параграф 1, букви от а) до в) са наказуеми.

Член 4

Допълнителни състави на престъпления

Всяка държава-членка взема необходимите мерки, за да гарантира, че деянията, посочени в член 3, са наказуеми и когато се отнасят за банкноти или монети, за чието производство са използвани законни съоръжения или материали в нарушение на правата или на условията, по силата на които компетентните органи могат да пускат парите в обращение, и без съгласието на тези органи.

Член 5

Неемитирани пари, които са предназначени да бъдат пуснати в обращение

Всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да гарантира, че деянията, посочени в членове 3 и 4, се наказват, в случай че:

- а) те се отнасят до бъдещите банкноти и монети в еуро и са извършени преди 1 януари 2002 г.;
- б) те се отнасят до банкноти и монети, които въпреки че са предназначени за пускане в обращение, все още не са емитирани и принадлежат към парични знаци, чието обращение е разрешено със закон.

Член 6

Санкции

1. Всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да гарантира, че действията, посочени в членове 3—5, подлежат на ефективни, съразмерни и възпиращи наказателни санкции, включително и лишаване от свобода, които могат да доведат до екстрадиция.

2. Престъпленията, свързани с производство или подправяне на пари, които са предвидени в член 3, параграф 1, буква а), се наказват с лишаване от свобода с максимален размер, който не може да бъде по-малко от осем години.

Член 7

Компетентност

1. Без да се засягат разпоредбите на параграф 2 от настоящия член:

- всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да установи компетентността си във връзка с предвидените в членове 3—5 престъпления, когато нарушението е извършено изцяло или отчасти на нейната територия,
- членове 8, 9, както и член 17 от Конвенцията се прилагат към престъпленията по членове 3—5 от настоящото рамково решение.

2. Държавите-членки, които са приели еурото, предприемат съответните мерки, за да гарантират, че подправянето подлежи на преследване по съдебен ред поне по отношение на еурото, независимо от националността на извършителя на деянието и от мястото, където е било извършено.

3. Когато повече от една държава-членка има правомощия и може да предприеме съдебно преследване за едни и същи деяния, държавите-членки си сътрудничат, за да решат коя от тях преследва извършителя или извършителите на деянието, с цел съсредоточаване на преследването само в една държава-членка, когато това е възможно.

Член 8

Отговорност на юридическите лица

1. Всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да гарантира, че на юридическите лица може да се търси отговорност за деянията, посочени в членове 3—5, които са извършени за тяхна сметка от всяко лице, което действа самостоятелно или в качеството си на член на орган на юридическото лице, който има ръководна длъжност в него на основание на:

- представителна власт относно юридическото лице, или
- пълномощие за вземане на решения от името на юридическото лице, или
- пълномощие да упражнява контрол в юридическото лице,

както и за участието им в извършването на такива наказуеми деяния в качеството им на съучастници или подбудители за извършване, или при опит за извършване на деяния, които са предвидени в член 3, параграф 1, букви а) и б).

2. Като се изключат случаите, предвидени в параграф 1, всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да гарантира, че на дадено юридическо лице може да се търси отговорност, когато отсъствието на надзор или контрол от страна на лице, посочено в параграф 1, е позволило извършването на деяние, което е предвидено в членове 3—5, в полза на посоченото юридическо лице от негов подчинен.

3. Отговорността на юридическото лице по силата на параграфи 1 и 2 не изключва наказателно преследване на физическите лица, които са извършители, подбудители или съучастници в деянията по членове 3—5.

Член 9

Санкции за юридическите лица

1. Всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да гарантира, че дадено юридическо лице, което носи отговорност по смисъла на член 8, параграф 1, подлежи на ефективни, съразмерни на престъплението и възпиращи санкции и евентуално на други санкции, по-специално:

- а) отнемане на правото на обществени субсидии или помощи;
- б) временна или постоянна забрана за извършване на търговска дейност;
- в) поставяне под съдебен надзор;
- г) съдебна заповед за ликвидация.

2. Всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да гарантира, че юридическо лице, което носи отговорност по смисъла на член 8, параграф 2, може да подлежи на ефективни, съразмерни и възпиращи санкции.

Член 10

Териториален обхват

Настоящото рамково решение се прилага по отношение на Гибралтар.

Член 11

Въвеждане в законодателството

1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки в съответствие с настоящото рамково решение до 31 декември 2000 г. по отношение на член 5, буква а) и най-късно до 29 май 2001 г. по отношение на останалите разпоредби.

2. Държавите-членки предоставят на Генералния секретариат на Съвета, на Комисията и на Европейската централна банка в същите срокове текста на разпоредбите, които привеждат националните им законодателства в съответствие със задълженията, които произтичат от настоящото рамково решение. Въз основа на доклад, който е съставен на основата на тази информация и на писмения отчет на Комисията, Съветът най-късно до 30 юни 2001 г. оценява в каква степен държавите-членки са предприели необходимите мерки, за да се съобразят с настоящото рамково решение.

Член 12

Влизане в сила

Настоящото рамково решение влиза в сила в деня на публикуването му в Официален вестник на Европейските общности.

Съставено в Брюксел на 29 май 2000 година.

За Съвета
Президент
A. COSTA

ПРИЛОЖЕНИЕ

ДЕКЛАРАЦИЯ НА РЕПУБЛИКА АВСТРИЯ

Австрия се позовава на възможността, която ѝ предоставя член 18, параграф 2 от Втория протокол към Конвенцията за защита на финансовите интереси на Европейските общности (ОВ С 221, 19.7.1997 г., стр.11), да не бъде обвързана с членове 3 и 4 от Протокола за срок от пет години и заявява с настоящата декларация, че през този период ще изпълнява задълженията, които произтичат от членове 8 и 9 от рамковото решение.
